

Sygn. akt I C 52/16

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2016r.

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Niemczyk

Protokolant: st. sekr. sądowy M. K.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 czerwca 2016r. w S. sprawy

z powództwa (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą we W.

przeciwko **R. L.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego R. L. na rzecz powoda (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. kwotę 1.706,77 zł (tysiąc siedemset sześć złotych 77/100) wraz z:

a) odsetkami ustawowymi za okres od dnia 4.12.2015r. do dnia 31.12.2015r. i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty - od kwoty 171,17 zł (sto siedemdziesiąt jeden złotych 17/100);

b) odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego od kwoty 1.415,34 zł (tysiąc czterysta piętnaście złotych 34/100) za okres od dnia 3.12.2015r. do dnia zapłaty, nie wyższymi jednak od odsetek w wysokości 15,99% w stosunku rocznym, a od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty, nie wyższymi również od odsetek maksymalnych za opóźnienie;

II. oddała powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 47,00 zł (czterdzieści siedem złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nadaje wyrokowi w pkt. I i III rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 52/16

UZASADNIENIE

W dniu 4.12.2015 roku powód (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą we W. wniósł w elektronicznym postępowaniu upominawczym pozew o zapłatę przeciwko R. L. domagając się zasądzenia kwoty 1.706,77 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 171,17 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 3.12.2015 roku do dnia zapłaty. Ponadto powód domagał się zwrotu kosztów sądowych w wysokości 30,00 zł.

Na uzasadnienie pozwu wskazał, że przysługuje mu wobec pozwanej wymagalna wierzytelność pieniężna wynikająca z zawartej z pozwanym w dniu 12.08.2014 roku umowy kredytu nr (...), z której postanowień pozwany nie wywiązał się, albowiem należność wynikająca z przedmiotowej umowy nie została w całości spłacona. W związku z tym

bank wypowiedział umowę, a po upływie okresu wypowiedzenia całe zobowiązania zostało postawione w stan natychmiastowej wymagalności.

Powód wskazał, że dochodzi pozewem zapłaty:

- kwoty kapitału w wysokości 1.415,34 zł wraz z dalszymi odsetkami od dnia 3.12.2015 roku,
- kwoty odsetek wyliczonej na dzień sporządzenia pozwu w wysokości 171,17 zł,
- kwoty kosztów monitów i upomnień w wysokości 104,36 zł,
- opłaty za pakiet usług bankowych w wysokości 15,90 zł.

W dniu 14.12.2015 roku referendarz sądowy Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i wydał postanowienie o przekazaniu sprawy do Sądu Rejonowego w Słupsku (k. 5 v.).

Pełnomocnik powoda w piśmie procesowym z dnia 6.06.2016 roku wskazał, że wobec zmiany przepisów odnośnie odsetek, powód wnosi o zasądzenie kwoty kapitału wraz z dalszymi odsetkami karnymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP w stosunku rocznym do dnia 31.12.2015 roku oraz od dnia 01.01.2016 roku w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego, ale nie więcej niż odsetki maksymalne za opóźnienie, a także kwoty dalszych odsetek umownych podanych w pozwie kwotowo wraz z odsetkami ustawowymi naliczanymi od dnia wniesienia pozwu do dnia 31.12.2015 roku oraz wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie naliczanymi od dnia 1.01.2016 roku do dnia zapłaty.

Pozwany R. L. nie stawiał się na wyznaczony termin rozprawy i nie zajął stanowiska w sprawie, ani nie złożył odpowiedzi na pozew.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12.08.2014 roku pomiędzy (...) Bank Spółką Akcyjną z siedzibą we W. a R. L. doszło do zawarcia umowy kredytu nr (...).

Zgodnie z punktem I ppkt. 1 umowy bank udzielił R. L. kredytu w łącznej wysokości 1.435,02 zł, obejmującego: środki przeznaczone na cele konsumpcyjne 1.000,00 zł, środki przeznaczone na sfinansowanie opłaty z tytułu dodatkowej usługi ubezpieczenia 340,96 zł, środki [przeznaczone na sfinansowanie prowizji banku za udzielenie kredytu 85,96 zł oraz środki przeznaczone na sfinansowanie opłaty za wybrany przez kredytobiorcę sposób przekazywania środków przeznaczonych na cele konsumpcyjne 8,10 zł.

Zgodnie z punktem I ppkt. 3 umowy oprocentowanie kredytu wynosi 15,99% w stosunku rocznym.

Oprocentowanie jest stałe i nie przekracza czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP (zwanej dalej odsetkami maksymalnymi). W razie zmiany odsetek maksymalnych bank z dniem obowiązywania zmienionej wysokości odsetek maksymalnych dokona korekty oprocentowania w ten sposób, że oprocentowanie kredytu przyjmie niższą z wartości tj. oprocentowanie określone w umowie lub oprocentowanie odsetek maksymalnych, o czym bank niezwłocznie poinformuje kredytobiorcę na trwałym nośniku.

Zgodnie z punktem III ppkt. 1 umowy niespłacenie raty kredytu w ustalonym terminie powoduje powstanie zadłużenia przeterminowanego, od którego pobierane są odsetki karne w wysokości odsetek maksymalnych obowiązujących w dniu naliczania odsetek karnych (na dzień zawarcia umowy 16%).

Na mocy punktu III ppkt. 3 umowy kredytobiorca wyraża zgodę na prowadzenie w przedmiocie umowy działań monitorujących – upominawczych z wykorzystaniem m.in. wysyłanych komunikatów głosowych /sms na podane numery telefonów.

(dowód: umowa z dnia 12.08.2014 roku k. 17 – 18).

Umowa z dnia 8.12.2014 roku została przez bank wypowiedziana.

Zadłużenie R. L. wobec powoda na wniesienia pozwu wynosi 1.706,77 zł.

(bezsporne)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w przeważającej części.

W niniejszej sprawie zaszyły podstawy do wydania wyroku zaocznego zgodnie z przepisem art. 339 § 1 k.p.c. i art. 340 k.p.c.

Na mocy przepisu art. 353 § 1 k.c. zobowiązanie polega na tym, że wierzyciel może żądać od dłużnika świadczenia, a dłużnik powinien świadczenie spełnić.

W niniejszej sprawie przytoczone przez powoda twierdzenia nie budzą wątpliwości sądu. Powód należycie udowodnił istnienie, wysokość i wymagalność swojego roszczenia. Powód nadto przedłożył szczegółowe zestawienia wpłat dokonanych przez pozwanego, wysokość naliczanych odsetek oraz opłat, a także wykaz podjętych działań zmierzających do wyegzekwowania zaległych spłat.

Powództwo podlegało oddaleniu tylko w nieznacznym zakresie.

Powód domagał się zasądzenia odsetek umownych od kwoty 1.415,34 zł w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego od dnia 3.12.2015 roku do dnia zapłaty.

Zgodnie z umową od zadłużenia przeterminowanego przysługują powodowi odsetki maksymalne uregulowane w punkcie III ust. 1 umowy.

Omyłko sąd kierując się regulacją zawartą w punkcie I ust. 3 umowy ustalił górną granicę odsetek dochodzonych od kwoty 1.415,34 zł na 15,99% rocznie.

Mając na uwadze powyższe sąd na podstawie przepisu art. 353 § 1 k.c. w zw. z art. 481§ 1 k.c. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.706,77 zł wraz z:

a/ odsetkami ustawowymi za okres od dnia 4.12.2015 roku do dnia 31.12.2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1.01.2016 roku do dnia zapłaty;

b/ odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego od kwoty 1.415,34 zł za okres od dnia 3.12.2015 roku do dnia zapłaty, nie wyższymi od odsetek w wysokości 15,99% w stosunku rocznym, a od dnia 1.01.2016 roku nie wyższymi również od odsetek maksymalnych za opóźnienie – o czym orzekł jak w punkcie pierwszym sentencji wyroku zaocznego.

W pozostałym zakresie powództwo oddalił, o czym orzekł jak w punkcie drugim sentencji wyroku. Oddalenie powództwa zmierza do ograniczenia górnej granicy żądania zapłaty odsetek w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego poprzez wyznaczenie jej na poziomie 15,99% w stosunku rocznym.

Na podstawie przepisu art. 100 zdanie drugie k.p.c. sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda zwrot kosztów procesu w kwocie 47,00 zł (30,00 zł tytułem opłaty od pozwu i 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa), o czym orzekł jak w punkcie trzecim sentencji wyroku zaocznego.

Na podstawie przepisu art. 333 § 1 pkt. 3 k.p.c. sąd nadał wyrokowi zaocznemu rygor natychmiastowej wykonalności, o czym orzekł w punkcie czwartym sentencji wyroku.